

Ha istenes: akkor mise – ha mitikus: akkor mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt hét gömöri ember* – meg egy asszony. Sajnos, mára csak volt hét gömöri ember, mert egy közülük már a Teremtőnél van.

Mondom, volt hét gömöri ember meg egy asszony, akik nagy jó dolgukban elhatározták, hogy közöset fognak szülni. Nem is akármit, hanem országot! Nem is akárhogyan, hanem újjá! Annak rendje és módja szerint szándékukat ki akarták hirdetni a templomban. Mégsem lehet „csak úgy” születni. Előtte fogantatás kell, azelőtt meg esküvő, mégazelőtt meg a kidoboltatás.

Az írástudók szörnyülködtek mindennek hallatán. Még hogy hét férfi meg egy asszony közösen országot szül! Ez azért mégsem járja!

A nyakas gömöriek meg azt mondták: „Lesz ami lesz! Csak azért is megszüljük. Ha nem tehetjük a templomban, hát kihirdetjük másutt.”

Így is tettek.

Az esküvőre igen szépen felkészültek. Megadták a módját. Volt címer, zászló, étel, ital – csak a vőfély hiányzott. Az egyik kigondolta, hogy Mátyás királyt kellene vőfélynek elhívni. Mostanában a vőfélyt szokták védnöknek is hívni, de ez most nem számít. Igen ám, de Mátyásból Gömörben csak egy van, az is bronzból! No de ez az apró probléma mégsem állíthatja meg az esküvőt: ha bronzból van, hát támadjon föl! – mondták. Épp elég ideig volt már a más-világon és épp elégszer hangzott el ez a mondat: „Meghalt Mátyás, oda az i g a z -ság.” Meghalt Mátyás oda az e g é s z -ség. Meghalt Mátyás oda az i g é s -ség. Gondolták: rögtön két legyet ütnek egy csapásra. Nem csak királyi vőfély kerül így, hanem újra közénk költözik az i g a z -ság, az e g é s z -ség, no és az i g é s -ség. A hét gömöri ember meg az asszony mindezt nagyon akarta.

És így is lett.

Az országgraszoló esküvőn Mátyás lett a védnök-vőfély, 's tódultak az emberek csodát látni. A szertartás olyan jól sikeredett, hogy onnantól kezdve háromszáz meg hét gömöriről kell beszéljek. Ami igaz az igaz: ebben már benne van az egy asszony is.

Jut eszembe: beszélgettem Mátyás királlyal. Kérdeztem, hogyan érezte magát a szertartáson. Erősen köszönte az étkezést, szállást. Végtelen örömmel töltötte el, hogy szerte Gömörben fekete serege maradékaiba botlott.

Azt is elmesélte: a kapa pedig nem csak az urak megleckéztetésére való. A többszáz éves túlvilági létben az Égi Apa és az Égi Anya elmondta neki, hogy a kapát Ég Apáról, a kannát Ég Annáról nevezték el az emberek, amikor ezeket az Égből ajándékba kapták. Az Égiek azért adtak kapát és kannát az embernek, hogy betölthessék rendelt feladatukat, hogy paradicsommá tegyék a Földet. Kapálják, öntözzék.

Még a szertartás éjszakáján meg is fogant háromszáz meg hét lélekben az ország magja. Az emberek szívük alatt hordozták, dédelgették, ki-ki természete és képessége szerint kezdte tulajdonságokkal felruházni. Igen sok színt lehetett felfedezni rajta, már zsenge embrió korában. Tudhatjátok magatokról, hogy ha csak két szülő van is, akkor is vannak köztük eltérések a gyermeket illetően, itt pedig éppen háromszáz meg hét szülő volt. Még szerencse, hogy a hét ember egyike az egészet egybekovácsolta. Azóta neki a neve is ez: **Egybekovácsoló**.

Az idő múlásával háromszáz meg hét szív alatt nőtt, növekedett az Ország. Na de ez édes teher. A nagyobbik gond a megfelelő kelengye, meg az erre való előteremtése volt. Egy Ország mégse születhetik akárhová! Egy Ország még sem feket, vagy állhat akárhol! A szülők bölcsőül összehordták alá a világot. Legalábbis a világot alkotó négy elemet. Annak rendje és módja szerint dombocskát készítettek, amelyet a bronz fogott össze. Az a bronzot a körosztó – mostanában csak keresztnek mondják – tagolta négy felé. A déli alapba jó **Zsíros**- földet, mondom jó zsíros földet hozott az egyik. A keletibe **György** elhozta a sárkánytól a tüzet. A nyugatiba egy-két **Csobó**-, mondom egy-két csobogó patak vizét öntötték. Az északiba egy **Szélto** levegőt fűtt. Egyben volt a négy elem: a tűz, a víz, a levegő, a föld.

Jöhetett, születhetett már most az ötödik! Mármost az ötödik elem!

Gömbölyödött szépen a háromszáz meg hét, nőtt, növekedett bennük az Ország. Ideje volt bába után nézni, hogy a szülésnél majd minden rendben legyen, hogy az újszülött meg ne sérüljön születés közben, 's hogy igen szép legyen a külleme.

Két bábát is találtak. Az egyik annak Dzsepettónak hosszúrési rokona, aki a fából faragott élő fiúcskát. A másik bába maga volt a Gyöngyösi által is megénekelt „vulkánok” hanvai megzabolázója. Mindenféle tűzi- és szülész fogók mestere. Én már tudom, 's majd Ti is meglátjátok: igen remekbe szabott munkát végeztek.

S íme, lássatok csodát, meg is született, pontos időre! Világra jött az élő fa. A szerelem! Gömörország.

* Gömörben az „ember” a férfi régies, hagyományos megjelölése